

Elämme aikaa, jolloin suvaitsevaisuus ja kaikenlainen asioiden vähättely on hyvin yleistä. Epäuskoa ruokitaan järjenpäätelmillä ja jopa monet uskovat lähtevät tällaiseen mukaan.

Yksi suurimmista eksymisen ja harhautumisen syistä on **tottelemattomuus**, jota uskovat harrastavat Herran käskyjä ja Jumalan Pojan sanoja kohtaan. He saattavat kyllä rukoilla, pitää puheita ja esiintyä hurskastellen omahyväisine ja ylpeine ajatuksineen, mutta todellista Jeesuksen tuntemusta heillä ei enää ole. Jumala sallii tottelemattomuuden seurauksena eksytyksen hengen vaikuttamaan siten, etteivät kyseiset ihmiset edes ymmärrä olevansa harhassa.

*"Te olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteihinne, joissa te ennen elitte tämän maailmanajan mukaan, ilmavalan hallitsijan, **sen hengen hallitsijan** mukaan, joka nyt **tekee työtään tottelemattomissa ihmisissä.**"* Ef.2:1-2[*JKR]

Tottelemattomissa ihmisissä tekee siis työtään nuo henkivaltojen voimat ja saatammepa nähdä niiden vaikutuksia keskuudessamme. He ovat riidan haluisia, vihan ja katkeruuden kylväjiä. Heidän nurja mielensä on kasvattanut heissä hedelmää, jotka *todella haisevat pahalle*. Saattavathan he rukoilla "Herra, Herra," (Matt.7:21) - mutta he eivät ole valmiita asettumaan luomakunnan järjestykseen, Luojansa suunnitelmaan ja heille määrättyyn osaansa. Tottelemattomuutensa ja haluttomuutensa Herran käskyjen noudattamiseen tuhoavat ennen kaikkea heitä itseään ja heillä on sen seurauksena tavattoman paha olla.

Tottelemattomuuden ensihedelmä on langeta pois armosta. (Gal.5:4) Käytännössä tällainen ihminen etsii vikaa ja virhettä alinomaan toisesta ratsastaen niiden varassa läpi elämänsä. He syyttävät syyttöksiään, juoruavat toisten pahuuksista ja saavat aikaan sitä, että jopa valitutkin hairahtuvat seuraamaan hänen viekkaasti sommiteltuja tarinoitaan. (2.Kor.12:20, 1.Tim.5:13, 3.Joh.1:10, 2.Piet.1:16)

On totta, että uskovien keskelle tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä. (Matt.7:15, Apt.20:29) He etsivät "herkkupalojaan" toisten tekemistä virheistä hekumoiden niillä, tajuamatta Jumalan Pojan syvää tahtoa armahtaa ja antaa anteeksi jokaiselle syntejään katuvalle ihmiselle. Tunnistatko itsessäsi voimallisen tarpeen ja piirteen mässäillä toisten teoilla ja heikkouksilla? – Usko minua, että se tarve on *Saatan* aikaansaannosta ihmisessä.

Mielitekojemme ja pahan himojen vallassa, ihminen on paholaiselle helppo saalis. Paavali oli ymmärtänyt, että tarvitsemme jotain jumalista ja sellaista, mikä ei olisi lähtöisin ihmisestä itsestään ja siksi hän opetti paljon Jumalan armotaloudesta.

"Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on suuren rakkautensa tähden, jolla Hän on meitä rakastanut, tehnyt meidät, jotka olimme rikoksiimme kuolleita, eläviksi Kristuksen kanssa. Armosta te olette pelastetut." Ef.2:4-5[*JKR]

Edelleen Paavali jatkaa armon tuntemuksesta, kuinka sen rinnalla tekemme, suorituksemme, onnistumisksemme ja hyvyytemme menettävät merkityksensä. Ainut jäljelle jäävä on Hänen armotyönsä meissä.

"Armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teidän oma aikaansaannoksenne, vaan se on Jumalan lahja, eikä se ole teoista, ettei kukaan kerskaisi. Me olemme näet hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Ef.2:8-10[*JKR]

Mitä sitten on *totteleminen ja hyvissä teoissa vaeltaminen?* – Ne ovat armon ja Pyhän Hengen synnyttävän hedelmän kasvua. Niitähän olivat rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys jne. Saatamme kuvitella, että onnistuttuamme vaeltamaan ilman haureellisia tekoja ja ilman muita näkyviä paheita, että saisimme sitten "roikkua toisten niskavilloissa" huomaustellen heidän heikkouksistaan ja erehdyksistään. – Missä sellaisessa käytöksessä on "rakkaus, ilo ja rauha"? Eikö Herran käsky ollut se, että rakastaisimme kunnioittaen toisiamme? (Joh.13:34, Room.12:10)

Tottelemattomuus johtaa vastuuseen teoista. Olemmeko suvaitsevaisuuden nimissä myymässä Jumalan totuuden? Entä Herran käskyt miehen ja naisen asemasta toisiinsa ja Jumalaan nähden? (Kol.3:18-19, Tit.2:5, Tit.3:1, Jaak.4:7, 1.Piet.2:13) Nämä Herran käskyt hyljäten ja tottelemattomuuteen omine järjenpäätelmineen johtaa lopulta eksytyksen henkeen, joka saa meidät lankeamaan pois armosta. (Gal.5:4) On aivan turha kiistellä **naispappeuksista, homojen liitoista**, jos unoitamme Jumalan sanan auktoriteetin ja sen, että nuo tekstit on itse Pyhä Henki puhunut palvelijoilleen. Eivät he itse laatineet ja sommitelleet itselleen sopivia tekstejä, vaan he tunsivat Luojansa ja Hänen tahtonsa luomakunnan järjestykseen. Juuri näissä kysytään uskovaisten uskollisuutta ja kuuliaisuutta, **haluamme seurata Hänen Pyhää tahtoaan** ja tulla onnellisiksi ja tyytyväisiksi Hänen tarkoittamallaan tavalla? En lainkaan ihmettele nykyistä pahoinvointia ja masennusta, mikä yhteiskunnassamme vaikuttaa - olemmehan unohtaneet Herran käskyt ja olleet tottelemattomat miltei kaikessa, mitä Hän on säätänyt ja vieläpä hyljänneet Hänet, elämän veden lähteen! (Jer.2:13)

Tottelemattomuudella tulee olemaan seurauksensa ja voi sitä, joka on myynyt totuuden, elääkseen vain hetken maailmanajassa, hekumoiden ja hyväksyen kaiken pahan menon omaan sydämeensä. (2.Tess.2:10) Rakkaus on edelleen lain täyttymys (Room.13:10) ja armo tulisi kuulua jokaiselle, sen mukaan, kuin on tarvetta (Room.5:20, Matt.18:33) - Ihmisten keskellä, keskusteluja kuunnellen, saa valvoa sydämensä tilaa, nimittäin, on yllättävän paljon niitä, jotka ratsastavat nurjuudella ja herkuttelevat toisten virheillä ja epäkohdilla. Kuinka herkästi heidän ajatuksensa tarttuvatkaan toisiin - ja voi niitä, jotka joutuvat heidän hampaisiinsa ja kynsiensä raadeltaviksi! Jos uskovaisuutemme tulee tällaiseksi, olemme lopulta pahempia kuin jumalattomat! (Hes.5:7, 16:47, 1.Tim.5:8)

"Pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä, ja monet siten tule saastutetuiksi." Hepr. 12:15

Tänään on **aika valvoa** ja astella armoalttarille. On tehtävä lujia päätöksiä, **puhua** jokaisesta **vain armon ja rakkauden sanoja**. On tehtävä **tietoinen valinta**, että *lempeys voisi tulla minunkin kauttani "kaikkien ihmisten tietoon."* (Fil.4:5) - Havahtuessamme ongelmien keskelle, Herran kuritukseen, syyt niihin saattavat olla paljon kauempana, kuin arvaammekaan. Olemmeko pitäneet Herraa rakkaana, rakkaampana, kuin omat käsityksemme, mieltymyksemme ja mielipiteemme? Rakastammeko Jeesusta enemmän, kuin toisten tekemiä syntejä? Onko tämän maailman sivistys ja mieltymykset parempia ja toimivimpia, kuin ikuinen Jumalan sana ja Hänen Pyhyytensä?! (Room.12:2, 1.Piet.1:14)

Vaeltaen Hengessä, Herran käskyn mukaisesti, (Gal.5:16) elämäämme syntyy luonnostaan hyvää hedelmää. Se on oikeita sanoja oikeissa paikoissa, se on lempeyttä, armollisuutta, taidollisuutta ja sävyisyyttä mitä oikea hengellisyys saa aikaan. Totteleminen ja kuuliaisuus Herraa kohtaan tarkoittavat siis Hänen tahtonsa noudattamista, Hänen Henkensä vaikutuksessa ja läsnäolossa. Siinä kutsumuksensa ja luomakunnan järjestykset huomioon ottaen saa elää kiitollisena, tehden asioita, joihin Herra itse on ihmisen varustanut. Jos tehtäväni ei ole nuhdella tai antaa kehotuksen sanoja, todennäköisesti tyrin pahemman kerran ryhtyessäni niihin. Ellei Herra ole saanut kasvattaa minua Henkensä voimassa tarkoittamiinsa ja kutsumiinsa asioihin, saisin vain pahaa aikaiseksi

niissä. – Tiedän, että tämän ymmärtäminen käytännön tasolle on vaikeaa, mutta on myös siunattua päästää irti asioista, jotka eivät minulle kuulu! **Hedelmä**, jota saan aikaiseksi sanoillani, teoillani ja elämän tyyllilläni, **kertovat kyllä** suoraa sanomaa siitä, olenko toiminut omissa tehtävissäni ja omalla paikallani täyttäen Herran antamaa kutsumusta.

Nyt, kysyn sinulta, rakas ystävä; **etkö tahtois palata kuuliaisuuteen** hyljäten kaiken tottelemattomuuden? Raamattu kehottaa etsimään viisautta ja älykkyyttä. Ne tulevat Herralta. Rukoilethan kanssani Jumalan edessä, pyytäen Jeesuksen kirkastetussa nimessä, Herralta tulevaa viisautta ja kaikkinaisia varustuksia hyviä töitä varten - ymmärtääksemme, missä voimme vaeltaa kuuliaisina lapsina, Häntä rakastaen ja palvelen:

"Poikani, ota varteen Minun sanani ja kätke käskyni mieleesi. Herkistä korvasi viisaudelle ja taivuta sydämesi harkintaan. Kutsu ymmärrystä ja ääneesi huuda oivallusta, hae sitä kuin hopeaa ja etsi kuin aarretta: Niin sinä pääset käsittämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen. **Herra antaa viisautta, Hänen suustaan lähtee tieto ja ymmärrys.** Oikeamielisille on Hänellä varalla pelastus ja nuhteettomasti vaeltaville suojakilpi. Hän suojaa oikeuden polut ja varjelee vanhurskaitensa tien. Silloin sinä käsität, mikä on vanhurskasta, oikeaa ja rehellistä, mikä hyvään tiehen kuuluva. **Viisaus tulee sydämeesi ja tieto tulee suloiseksi sielullesi, harkinta varjelee sinua ja ymmärrys suojelee sinua.** Se pelastaa sinut pahojen tiestä, miehestä, joka puhuu kavalasti, niistä, jotka ovat hylänneet oikeat polut vaeltaukseen pimeyden teitä, iloiten pahanteosta, riemuiten häijystä kavaluudesta. Heidän polkunsä ovat mutkaisia, ja he joutuvat harhaan teillään." Snl.2:1-14 (Jaak.1:5, Job.32:8)

